

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρεῖς φορὰς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 8—9 γιλιάρδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο ἢ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄξω τῆς Ἑλλάς 12. Κάνενας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς ἂν δᾶσται πρῶτα τὸν παρᾶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γωστοποίησης ληρώνεται ἡ ἀρίθια πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορᾶ.

Προχτὲς σὰν ἄνθρωπος κ' ἐγὼ ἔπασα νὰ κοιμηθῶ, καὶ στὸν ὕπνο ἀπῆνω ἄκουσα κανόνια ἀπὸ τὸν Περαιᾶ, καὶ κεῖ καθὼς εἶμουνα μαχμουρλῆς σηκώθηκα καὶ εἶπα παραλαλῶντας :

— Μὰ τί διάολο ὄλοι οἱ ἔμποροι τοῦ Περαιᾶ ἔγιναν κανονιέρηδες; Ὑστερα ὅμως ἀπὸ λίγα λεπτὰ συνῆρθα καὶ συλλογίστηκα ὅτι ἐρχότανε ὁ βασιλεὺς, τότες πάλι εἶπα μέσα μου—Μωρὲ ἔχομε βασιλεῖα κόντεψα νὰ τὸν ξεχάσω. Σηκώθηκα, ντύθηκα καὶ πῆγα καὶ τὸν εἶδα στὴν Ὠραιᾶ Ἑλλάς. Ὁ ἱδιος εἶναι βρε παιδιὰ, μὲ μόνη τὴ διαφορά πού φοροῦσε ἄσπρο ναυτικὸ κασκέτο.

Τίποτα, δὲν ἔχομε γλυτομὸ ἀπ' αὐτὸν τὸν βασιλεῖα, ἦναι κοτσονάτος καὶ ἐν ὄσφ ζῆ θὰ βασιλεύῃ. Ὅσο γερνᾶ τόσο ξενανοιώνει. Ἀμ τί ἀνάγκη ἔχει, τρώει πίνει κοιμάται καὶ κάμμια φορὰ ἀκούει τὰ παράπονα τοῦ Ρούφου καὶ τοῦ Ράλλη τὰ ἐναντίο τοῦ Τρικούπη καὶ ἀπὸ τῆ φύρκα του τὴ πολλὴ σηκόνεται, καὶ φεύγει—ὄχι ἀπὸ τὴν Ἑλλάς—ἀλλὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ πάει στὸ Τατόι.

Νὰ σὰς πῶ ἂν ἤμουνα βασιλεὺς κ' ἐγὼ τὸ ἴδιο θᾶκανα. Τρώγεται ὁ Ρούφος καὶ ὁ Ράλλης μὲ τὸν Τρικούπη; Ἀς φαγωθοῦν καὶ ἄς βγάλουν τὰ μάτια τους τί μὲ μέλλει μένα;

Ὁ βασιλεὺς σου λέει ὁ ἄλλος βασιλεύει καὶ τὴν διοικᾶ. Ἔτσι τὸ θέλετε, ἔτσι θὰ σὰς κάνω κ' ἐγὼ.

Δέστε τε κεῖ πέρα πού κόντεψα νὰ γίνω καὶ βασιλεὺς ἀπῆνω στὴ κουβέντα τῆς ἑμιλίας. Νὰ ἔτσι παραφέρνεται κάνας κάμμια φορὰ καὶ πάει ἀπὸ βασιλεὺς πού φαντάζομαι πῶς εἶμαι στὸ Ἐρχτο.

Ἀς ἦναι, ἄς ἀρήσωμε τὴν τὰ χωρατὰ γιὰ τὴν μὲ τὸ πρόσωπο τοῦ βασιλεὺς δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε διὰ ἄστειν κανεῖς νὰ χωρατεύῃ, ἀλλοιῶς Ἐρχτο βάρμεν.

Βασιλεῦ, κάλλως ὄρισες καὶ νὰ συμβιβάσης τὸ ὑπουργεῖο σου γιὰ τὴν δὲν εἶναι αὐτὴ κατὰστασις ὑπουργεῖο, καὶ κείνους πού λέν πῶς ὁ βασιλεὺς βασιλεύει καὶ δὲν διοικᾶ εἶναι κολοκύθια στ' αὐτιά τους.

Ὁ Λαὸς σου ἀπὸ Σὲ περιμένει τὴ διόρθωσι τῶν κακῶς κειμένων. Γιὰ νὰ σοῦ μιλήσω εὐγενικὰ, κόντεψα νὰ μάθω καὶ τὰ ἑλληνικὰ, καὶ μίλησε, παρακαλῶ καὶ τοῦ εἰσαγγελεῦ νὰ μὴ παραξηγήτῃ τὰ λόγια μου καὶ τὰ πάρει περὶ διαπροβολῆς ἐναντίον τοῦ ἀρθρου τοῦ Σύνταγματος πού λέει :

«Τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλεὺς εἶναι ἰερὸν καὶ ἀπαραβίαστον».

Καὶ παραβιάσει ἐμένα τὴν προσωπικὴ μου ἀσφάλεια καὶ μὲ καθίσῃ στὸ Ἐρχτο καὶ τότε εἶναι πού πῆρε ὁ διάολος τὴν δικόλιση καὶ ἡ διαδόλιση τὸ διάολο.

Σοῦπα τόσα χωρατὰ πού καὶ καταγκιόζη νὰ μείγεις καὶ μὲ πλήρωνες πάλι δὲν θὰ σοῦ τᾶλεγα.

Ἄλλὰ ξέρεις, βασιλεῖα, τί λέει μὲ ἀρχαία παροιμία τῶν προπατέρων μας,—ἄειντε, ἄς σὲ κάνωμε καὶ σένα Ἕλληνα, ἀφοῦ εἶσαι βασιλεὺς τῶν οὔλων ἀπάντων Ἑλλήνων κ' ἄς μὴ δηλώθηκες στὴ Νομαρχία, γιὰ τὴν φοβάσαι νὰ μὴ σὲ πάρουν ἐπίστρατο—ναὶ λοιπὸν, βασιλεῖα, λέει, ὁ βασιλεὺς δὲν βασιλεύει μόνο ἀλλὰ καὶ διοικᾶ, καὶ ἄσε αὐτοὺς τοὺς ψωροερωπαίους πού θέλουν νὰ μᾶς μάθουν γράμματα, ἀφοῦ τοὺς τὰ μάθαμε μεῖς.

Σὲ θέλομε κεῖ ἀπῆνω στὸ θρόνο ὄχι γιὰ κούκλα, ἀλλὰ γιὰ βασιλεῖα, καὶ ὅπως μὲ ἑνα φορὰ κρεμοτσάκισες τὸν Τρικούπη μέσα στὴ βουλή, καὶ τὸν ἔκανες ρεζίλι καὶ τοῦκανε νεῦμα νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὸν θρόνο σου ἑνα σκαλοπάτι κάτω, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ στέκεται κοντὰ σὲ σένα, ἔτσι καὶ τὴν ἰπρέπει νὰ φανῆς ὅπως ἦσαι βασιλεὺς.

Νὰ δῆς τί συμβαίνει στὸ κράτος σου, γιὰ τὴν τρώγονται οἱ ὑπουργοί σου, γιὰ τὴν ὁ Λαὸς σου φορολογεῖται τόσο ἄσπλαχνα, γιὰ τὴν σκοτονόμαστε, γιὰ τὴν φωνάζομε.

Ἄρῃσε τὰ Τατόγια καὶ τὰ γίδια δὲν σοῦ τὰ πέρνει κάνας, οὔτε τὰ γίδια σου, οὔτε τὰ γελᾶδια σου, εἶσαι ποιμὴν ἀρχῆς ἀνώτατος πάντων τῶν ἑλλήνων καὶ ὄχι τῶν γιδιών.

Σὲ βρίζουν μερικὸι, βασιλεῖα, γιὰ νὰ κερδίσουν μὲ τὸ ὄνομα σου λίγες πεντάρες καὶ γιὰ νὰ ληρὴ ὁ κόσμος.

— Μωρέ είδες τί γράφει ή τάδε έφημερίδα έναντίον του βασιλέα ;

Καί γιά νά τούς πηγάινουν φυλακή και κάθουν φιορούρα με τό όνομα σου. Με πήγαν θά πής και μένα φυλακή, αλλά έγω δέν σέβρισκα, έγω έγραψα ότι άρου στη Σύρα έχουν οι καταστικατόρχες κάθε ένας τους τενεκεδένια νομισματα, κράτος εν κρίτει, έγραψα, κ' έγω, άρου είναι έτσι, θά κάνω κ' έγω ένα τενεκεδένιο νόμισμα και θά γράψω άπάνω από τό ένα μέρος.

Βασίλειον τής Ελλάς,

κι' από πίσω

Παληάνθρωπος.

Κι' μ' όλα ταύτα, βασιλέα, με κάθισαν στο Έρχτο, που μόνονα τη πόρτα να δής. Σ' θά λιποθυμήσης.

Θά μου πής ότι είσαι Σ' βασιλέα, λεπτοακθρεμένος. Να με συχωρή ή χάρις Σου, γιατί έγω είμαι μοναχογυός τής μάνας μου και αν και ήμαι ψαριανός, ναύτης όμως δέν έκανα.

Τέλος πάντων, βασιλέα, την ανάγκη μας πλέον δέν έχεις, Όθωνας Σ' δέν είσαι, μ' έχει τόσους διαδόχους και διαδόχισες, θά ήσαι βασιλέας πάντα των Έλλήνων είτε Σ' είτε τα παιδιά Σου βασιλεύουν.

Χτύπησε λοιπόν τό ποδάρι Σου και πής **έδω είμαι !** Απάλλαξέ μας, βασιλέα από τούς φόρους και από τη γκρίνια του ύπουργείου Σου, άλλοιώς κόττομε χαρτί και ως έρθη ο Κωστάκης μας να βασιλέψη με τής συμβουλίας Σου που είναι και ρωμηός για να τό κάνωμε σωστό τό ρωμαϊκό.

Χαίρετε και καλώς ορίσατε και τα σεβάσματά μου και χαριτίσματα πολλά πολλά στην αγαπητή μας βασίλισσα από ύλο τό Λαό Σου που είναι ή ισχύ Σου. Καταλαδίζω ;

Ένα κτήνος τσακώθηκε με τον καθηγητή του Πανεπιστημίου Κόντο, εις τό περὶ διὰ γραμμάτων κεφάλαιο και του γράφει κοντά στ' άλλα στην *Ημέρα* τής Τεργεστής, ότι δέν είναι τίποτα άλλο παρά ένας ύβριστής σαν τον *Παληάνθρωπο*, που τον άποθκαμμάζει όλη ή Ελλάδα για τής βρισιάς του και τα λοιπά.

Τί να άπαντήση τόρα τινάς σ' ένα Βυζάντιο που άντι να τον στείλουν στο φρενοκομείο τον είχε στείλει ο Τρικούπης στη Βουργκρία, θάρρω για άντιμούτσουνο τής Ελλάς, και τον πήραν από κει και τον πήγαν δέν θυμούμε σε πιο φρενοκομείο τής Ευρώπης.

Τί να μιλήση τινάς για ένα πληροσρούγι τής *Ημέρας*, τής οποίας έφημερίς ο συνάχτης νομίζει πως έπειδή και έχει μεγάλο χαρτί πως έχει και άξια, ή οποία περιορίζεται μέχρι των μεγάλων σαλονιών μας, των δημοτικων ήγουν του άποπάτων.

Βρέ κερατά Βυζάντιε, έχεις να κάνης με τον καθηγητή μου Κόντο, τον οποιο έκτιμαξ' όλη ή Ευρώπη, έγω κερατά σένα κει πάρα τί σουκανα και με βρίξεις ; Σουφαγα τό πρινοκόκι ;

Αλλά δέν σε συνορίζομε γιατί σ' για ένα πεντάδραχμο μπορεί να βρήσης και τη μάνα και τον πατέρα σου, και τον Θεό σου ακόμα. Άρου μου λές πως είμαι ύβριστής, να στο πω λοιπόν και σένα — **Ανά** σηκεριμ ά, γκιαούρ πεζεβέν.

Ο πολυγράφος ύποεπιστάτης των φυλακων του Κόλα ύστερα από τα λόγια που του έγραψα, ενέργησε τη μεταθεση τέσσερων φυλακισμένων στης φυλακής τής Αίγινας, για να δείξη ότι είναι παλλικάρη εις τό περὶ κλεψιάς και ακοήθειας κεφάλαιο.

Δέν φταίει όμως τόσο κείνος όσο ένας σπιούνος που ήρθε με φιλικό τρόπο και με ψάρεψε από που έχω τας πληροφορίας, και έκανε πως είναι τάχα μας όχτρος του ύποεπιστάτη, ενώ θά κάνουν περὶ σουφρα; και δέν συμμαζεύονται, δηλαδή συντροφάτα.

Είχα σκοπό να σταματήσω για τής μπερμποτοδουλειαίς που γίνονται στης φυλακιάς, αλλά τόρα, άρου άθωοι άνθρώποι άδεικα άδικούνται και τιμωρούνται, φάρα σπαθιά, όλαιο ή μπερμποταίς όζω.

Δέν ήθελα να γράψω για όσα τερατουργήματα συμβαίνουν στης φυλακιάς για να μη άπελιστούν όσοι έχουν και είχαν τη καλή προαίρεσι να βοηθούν τούς φυλακισμένους, αλλά τόρα θά γίνω τίγριδας, διότι την άτιμία δέν πρέπει να την άφήνη τινάς άτιμώρητο, διότι τούς φάυλους δέν πρέπει να τούς άφήνη τινάς να γίνωνται πιό φαύλοι, διότι αυτοί οι επιστάταις των φυλακων είναι θηρία άπανθρωπίες και έπρεπε οι φυλακωμένοι να ήναι όζω για να φυλάγουν μέσα αυτά τα τέρατα που λέγονται επιστάταις των φυλακων.

Τήν Κυριακή, την Κυριακή τα λέμε, μπαγαπόντες, φαύλοι άνθρωποι, κακούργοι, λύκοι που θέλετε να βυζαζετε και τό αίμα των φυλακωμένων, τέρατα τής κοινωνίας τέλος πάντων, γιατί δέν υπάρχουν άλλα λόγια, με τα όποια να σας χαρακτηρίση τινάς.

Σκυλοφάγομα. Μία ή μία, μία, δύο ή δύο, δύο, τρις καιτό, τρις καιτό, τρις και τό λουρι στη μάνα. Τρις λοιπόν και τό λουρι στο διευθυντή τής άστρονομίας.

Λοιπόν, κύρ διευθυντή, τρώς εσύ σκυλιά, είσαι δηλαδή σκυλοφάγος ; **Όχι.** Πολλαπλασιασμό ξέρεις ; Έγω βάζω τό κεφάλι μου κάτω πως δέν ξέρεις. Είται λοιπόν ένας άγράμματος και στο άποδείχνω και με στίχημα.

Και πρώτο. Έσύ σκυλιά δέν τρώς και όμως έφαγες πενήντα σκυλιά χωρίς να ξέρης και σ' πως τάφαγες ; και όμως τάφαγες, γιατί ύπόγραφες ένα χαρτί για πληρωμή πενήντα σκυλιών, σκληψισάντων και άσκληψισάντων όντων.

Αυτό, όταν έβαζες την ύπογραφή σου στο ένταλμα, στο χαρτί τής πληρωμής, πως τον λέν, δέν τόξερεις, αλλά μάθε τό τόρα και μελέτησέ το καλά.

Δεύτερο πολλαπλασιασμό δέν ξέρεις, διότι αν ήξερεις, θά είξερεις και πως τα 70 σκυλιά γίνονται 120 ! Είσαι λοιπόν άγράμματος.

Και για να μη μένη ή προσβολή άπάνω σου, σου τα έξηγώ όλα τα πάντα με συντομία.

Να, στον Περαιά πρό όλίγω μερών ο μπόγιας των σκυλιών περιεστίκωσε 70 σκυλιά (αυτό τό πράγμα έμαθα πως τό ξέρει και ο Νάκος ο άρχικλητήρας, αλλά δέν ξέρω άν τό ξέρει, γιατί μπορεί να τό ξέρη, και να κάνη πως δέν τό ξέρη), αυτά τα 70 σκυλιά λοιπόν τάφεραν άπάνω και πέρασαν πως ήτανε 120. Τόρα μπορεί να μ' πής ότι στη μάντρα μέσα του Κουτσουγιάννη που βάζουν τα σκυλιά, ότι μπορεί να γυνοβόλησαν όλα την ίδια ώρα και αύξάνθησαν και έπληθύνθησαν.

Δέν άντιλέγω, διότι κι' αυτό τό θάμα μπορεί να έγινε ; Έγινε όμως και ένα απλούστερο πράγμα. **Ότι** αυτά τα 70 σκυλιά που στα παρουσίασαν για 120 τα άμόλαραν στην πρωτεύουσα για να αυξήσουν τό σκυλολόγιον τής Αθήνας σαν να μη μ'ς έρταναν Αθηναίκοι σκύλοι μόνο θέλησαν να μ'ς κάνουν και έπιμιξίζ με τούς Περαιώτικους.

Θά μ'ς ρωτήσης πάλι και γιατί να γίνη αυτή ή δουλειά του πιάσιμου και του άμολάρημα ; Κι' αυτό είναι απλούστατο. Για να βρίσκωνται σε δουλειά οι σκυλομπόγιδες να τσακώνουν τα ίδια σκυλιά που έχουν τσακώρη και τ' άμολούν και τα ξαναπαίνουν πάλι και στα προουσιάζουν πάλι για νέα φρούτα και τραβούν τό κολόκουρο, ήγουν σου ένα σκύλο μπορούν να τον πιάσουν πενήντα φορές, να τον άπολύσουν άλλαις πενήντα και να τον ξαναπαίσουν άλλαις εκατό.

Δέν είναι μόνο αυτό αλλά είναι και ένα άλλο πιο νόστιμο. Σ' μ'ς γράφεις στο ψευδοελτίο σου τό άστρονομικό, πως τα σκυλιά τα πικνόμενα τα περιδιαφραμακούν με περι δια

δηλητήριου έγω, όμως σου λέω πως δέν τα φαρμακώνουν αλλά τα περιδιασκονούν.

Θά πής άδιάφορο, τό ίδιο είναι, φτάνει που είναι σκοτωμένα. Να μ'ς συμπληρώ ή χάρις σου, καθόλου δέν είναι τό ίδιο, αλλά είναι όλωσ διόλου τ' άνάποδο. Πάει λές ο γιατρός και μπροστά στα μάτια του άρχίζει τό φαρμάκειμα. Ψέματα. Είσαι ψεύτης. Ο γιατρός πάει, αυτό είναι άλήθεια, αλλά ξέρεις τί γίνεται ; Μέτρικ, ύπόθεσε πως είσαι γιατρός και μέτρα.

— Ένας σκύλος, δύο σκύλοι, τρεις σκύλοι, δέκα, τριάντα, σαράντα σκύλοι, που σκύλοι να σε φάν. Τους είδες με τα μάτια σου ; Τα γεντέκια τους, τα κομμάτια τους, τα πεταχ μπροστά στα μάτια σου, και τα μετράς.

Ξέρεις όμως τί γίνεται ; Σε κοροιδεύουν μπροστά στα μάτια σου χωρίς να τό καταλαβής, ήγουν σου κάθουν τούς σκύλους σε δύο κομμάτια και σου περνούν την ούρα του ένους σκύλου για όλόκληρο σκύλο, και τό κεφάλι του ίδιου σκύλου για άλλο σκύλο, μ' άλλα λόγια μπορεί να σου περάσουν ένα σκύλο στο μέτρημα άπάνω για όχτώ σκύλους, δηλαδή, τα 4 ποδάρια του για 4 σκύλους, την ούρα του για άλλον, τ' αυτιά του για δύο άλλους και τό εν τω μεταξύ των δύο πινωδων ποδαριών του άντικείμενο τής όμιλίας για άλλο σκύλο.

Αυτό λοιπόν, φίλτατε διευθυντή λέγεται σκυλοφαγία, την οποία δέν έπηρες χαμπέρι, αλλά αν θέλη; να μάθης τα καθέκαστα με λεπτομέρεια, είδοποίησέ με να σου τα περιδιαγράψω και προφορικώς και με μαρτύρους που τα είδαν και τα ξέρουν που να ξεραθούν οι σκυλομπόγιδες σου.

Να λοιπόν γιατί τα σκυλιά τής Αθήνας μαζεύονται ένα όλόκληρο καλοκαίρι και μαζωμό δέν έχουν, γιατί τα μαζεύουν από τό ένα μέρος κι' από τό άλλο τ' άμολάρουν και τό τρίτο τό τρών. Φτού.

Παιδί, παιδί, με τον *Παληάνθρωπο*, έλα τό κακόμοιρό μου που νάχης καλό ρεζικό, να δέν έχω πενήντα, να πάρε ένα αυγό και δό μου ένα *Παληάνθρωπο*. Αίντε χαλάλι να σου γίνη. Την ευχή μου νάχης.

Αυτή τη δουλειά την κάνει ή γρηά Μαμή ή Σκορδαρού που κάθετε στο Αγοτρίβια και δίνει αυγά και πέρνει *Παληανθρώπους*. Να ζήσης μαμίτσα και να πολυχρονίσης, ενοιά σου και θά μιλήσω και παρακαλέσω γ'ω τό δημαρχο, άρου είσαι και Σουτσιαστίνι, να σου την κάτση τη βρούσι άπόξω από τη πόρτα σου. Τη Κυριακή θάρρω να γνωριστούμε και να μιλήσης μια τηγανιά αυγά κ' έγω θά σου φέρω ένα μάτσο *Παληανθρώπους*.

Κύρ βοηθέ του *Έκτου*, μου γράφουν να σου γράψω να μη πηγαίνης στον καφενέ *Λεϊκή* και κάνης εργολαβία γιατί δέν κάνει, αλλά αυτό είναι άτομικό και δέν σου τό γράφω, σου τό γράφω όμως για να καταλάβουν τέλος αυτοί οι χριστιανοί τί θά πη άτομικά, που δέν μπορούν τα χοντρά τους τα κεφάλια να τό καταλάβουν ακόμα ; αλλά από τό άλλο μέρος έχουν και λίγο δικαιο, διότι ένας βοηθός άστυνοικός δέν πρέπει να χάνη τής ώρας του σε ρομάντζες, αλλά σε φρούρησι τής πολιτείας.

Κύρ Κωνσταντή Κωνσταντινίδη διευθυντής τής *Ασραλίστικης Έταιρίας* του *Περαιά*. Άρου από την καλή διεύθυνσι και φροντίδα ρίξατε όζω στα ριχά την εταιρία σας και κάνατε στάσι των εργασιών, γιατί φιλαράκο μας διατηρούνται ακόμα οι υπάλληλοι και πληρώνονται ενοίκια ;

Γιατί δέν ξεκαθαρίζονται των μετόχων τα τί έχουν λαβαίνει, μόνο κρατούνται των ανθρώπων τα λεφτά και πληρώνονται κηφίνες ; Άπό τον Γενάρη ως σήμερα έχει πληρώσει ή εταιρία μόνο 12 χιλ. φράγκα, ενώ για τούς κηφίνες τούς υπαλλήλους τούς μιγερχαύτες έπληρώθησαν έξη και μισή χιλιαδούλες για μισθούς, Τ' άκους ; τ' άκούω να λές.

Όμορφη δουλειά, τής δραχμαίς των άλλων να τρών άλλος άεροκοπανίζοντες.

Αν ήναι έτσι, πάρε και μένα και διάρίσέ με μιγερχαύτη στην εταιρία σας και να μη παρατηθώ άπ' αυτή εν ύσω ύπάρχει και ένα μονόλεπτο στο πάτο του ταμείου της. Δέν μ'ς λές ότι αυτή ή όμορφη έξυπνάδα σας πως ονομάζεται ; άπάτη ή κοροϊδία ή κατεργαριά ή κλεψιά με τρόπο ;

Άλλ' αυτός ο τρόπος σας είναι τρόπος άδιάντροπος, και κάνα μας τη χάρι να πληρώσετε τούς μετόχους όσα έχουν λαβαίνει, πριν σας βγίνουν κοντά στα λίγα αυτά και τής άλλαις πομπαιίς σας, πομπιασμένοι του διαδόλου, σουφραντζίδες, τσιφούτιδες, μασκαραδες τέλος πάντων.

Όσοι ταξιδεύετε με τον ίπποατμοσιδηρόδρομο να προσέχετε να μη στέκεστε κοντά στη μηχανή, γιατί ο κκπνοδόχος θά σας κάνη μπερμποτάι, και όσα στίγματα πέφτουν άπάνω σας δέν βγαίνουν, και κοντά σ' αυτά σας κάνα και τα μούτρα τα σπιθούρια των καρβούνων, δέν θά κάνη όμως άσχημα και ή εταιρία αν εύρισκε τρόπο να τό σκέπαζε κείνο τό μέρος, όπως ήναι και στα τραμδάγια. Να, ό επί τής μαγκούρας ύπουργός μου αναβάνοντας προχτές από τό πληρό Φάληρο εκτός που κατακουματήστικε χιλιάσε ο άνθρωπος και τα ρούχά του από τα στίγματα, και θά καταντήση να περπατά και μ' αυταίς τής κάψες γυμνός. Είναι τόρα κατάστασις πραγμάτων αυτή ;

Κύρ ξενοδόχε του *Όλυμπου*, γιατί βρέ άδερφέ άρνήθηκε; να δώσης μια σουπα για ένα άρρωστο ; Γιατί δέν ήτανε μυστερής στο ξενοδοχείό σου ; Άμ κακίμοιρε *Εύδη* σε λέν και ξύδι σωστό είσαι. Και αν για την άφιλανθρωπία σου αυτή πέθενε ο άρρωστος νηστικός, δέν μου λές ποιός θά τουδινε να φάη στον άλλο κόσμο, οι άγγελοι θά του κάναν τό σεβριτόρο ή οι διαδόλοι που θά σε πάρουν για την άφιλανθρωπία σου ; Ορίστε τόρα και μια σουπα και μισή πριτζόλα να καταντήση να σε περάσουν στον *Παληάνθρωπο*, παληάνθρωπε άλήθεια κι' άπολήθεια.

Οκ. Α. Α. Γκαριπουλάς πρό όλίγαις μέραις κουρασμένος και περιμένοντας τον σιδηρόδρομο στο Περαιά τον πλάκωσε ο ύπνος άπάνω σε ένα κάθισμα κι' όταν ξύπνησε βρέθηκε χωρίς ρολόγι. Αυτό δέ τό ρολόγι είχε δύο καπάκια και άπάνω στο ένα τα άρχικά ψηφία Σ. Ν. Είχε και διπλή άλυσσιδα άσημένια. Όποιος λοιπόν του τόκλεψε για χωρατά ως του τό πήη και θέλει λάθει τον λόγο τής τιμής του, ότι άλλη φορά δέν θά ξανακοιμηθη μέσα στο δρόμο, όσο για μένα, λυπούμαι που δέν του κλέψαν και τό καπέλο και τό σουρτούκο, για να μη γινώσι να μη κοιμάται πουθενά άλλο παρά μόνο στο σπίτι του.

Έν Τυρνάβω, τή 4 Ιουλίου

Κύριε *Συντάκτη* του *Παληανθρώπου*

Παρακαλείσθε όπως έγγειρίσθητε τον έσώκλειστον Σταυρόν εις τον Φιλον σου Μελάν Μιχ., διότι έχομεν την ευχρηστιασιν να τον συγχαρούμεν δια την άποτυχίαν του.

(Οι εν Τυρνάβω παραμένοντες Σουτσιασταί)

Ίσον άπαράλλακτον τω πρωτότύπω, τό στερεότυπον του όποιου έλαβε ο Μελάν ταχυδρομικώς και πιστοποιώ την παραλαβήν.

Ι. Βερόδης.

Ο Κύριος χτες στη Παλουκογενεσία με την ύπογραφή του βρίκει όλο τό Λαό τής πρωτεύουσας ως χαμάλη και διασφαρμένο και κουτό γιατί ξανατίμησε με τό δημαρχιλίκι τό Σούτσο και υπεραπέχεται τούς χρυσογαδάρους που έφτειασαν τόσα άγαθοεργά καταστήματα στην Αθήνα.

Οὐλα ὅσα γράφει ὁ Κυριακὸς στὴ πωλημένη Παλουκογγε-
γεσία τίποτε ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ μιὰ ἀπάντησι σὲ ὅσα προ-
χτὲς ἔγραφε ὁ Παληάνθρωπος περὶ χρυσογαδάρων καὶ δη-
μάρχων.

Γιὰ νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ τινὰς θέλει κόλλαις καὶ χαρτὶ πέννες
καὶ καλλαμάρια καὶ γὰρ δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ σὰς γεμίσω τὸν
Παληάνθρωπο γιὰ ἓνα Κυριακὸ ποῦ ὅλη ἡ πρωτεύουσα τοῦ-
δωκε μπάτσο καὶ κλωτσο καὶ δὲν τὸν εὐγανε οὔτε γιὰ τε-
λευταῖο ἐπιλαχόντα σύμβουλο.

Δὲν μπορῶ ὅμως παρὰ νὰ τοῦ δώσω κι' αὐτουνού ἓνα τε-
λευταῖο ταμπανὶ καὶ τὸν ἀποκαλέσω ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἄναιδέστατον ψεύτη!

Ἄρνεῖσαι, ψετο Κυριακέ, ὅτι ὅταν σοῦ ἔγραψα ἄγω πῶς
πῆρες παράδες ἀπὸ τὸν Μελαῖ καὶ ἀποσύρσαι ἀπὸ τὸ δημαρ-
χιλίκι γιὰ νὰ ὑποστηρίξῃς τὸν Μελαῖ, ὅτι ἀμέσως ἀπάντη-
σες στὴ Παλουκογγεσία σου μὲ τὴν ὑπογραφήρα σου, ὅτι
ψέμματα ἔγραψα πῶς ἀποσύρσαι ἀπὸ τὴν ἐκλογὴ, ἐνῶ σὺ
αὐτὸ ποτὲ δὲν τὸ εἶχες βάνει στὸ νοῦ σου; Ψεύτη.

Ψέμματα εἶναι, ψεύτη, ὅτι ἀφοῦ τράβηξες τὸν παρὰ ἀπὸ
τὸν Μελαῖ ἔγραψες ὕστερα ἀπὸ λίγαις μέραις, πάλι μὲ τὴν
ὑπογραφήρα σου, στὴν ἴδια Παλουκογγεσία, ὅτι ποτὲ σου δὲν
εἶχες βάνει στὸ νοῦ σου νὰ ἐκτεθῆς γιὰ δήμαρχος; Ψεύτη.

Δὲν εἶσαι λοιπὸν ἀναιδέστατος ψεύτης ἔστωντας μὲ τὸ νὰ
ἔγραψες τὴ μιὰ μέρα, ὅτι θὰ ἐκτεθῆς γιὰ δήμαρχος, καὶ ὅτι
ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀπόφασί σου δὲν μποροῦσε οὔτε ὁ Θεὸς νὰ σὲ
ἀποτρέψῃ, καὶ τὴν ἄλλη μέρα, ἀφοῦ τράβηξες τὸ κολόκορο,
ἔγραψες πῶς ποτὲς δὲν σοῦ κατέβηκε ἡ ἰδέα νὰ ἐκτεθῆς γιὰ
δήμαρχος; Ψεύτη.

Ψέμματα εἶναι ὅτι τράβηξες τοῦ ἀγαθομυάλου Μελαῖ τῆς
χιλιάδες, ὅπως ὁ κόσμος βουίξε, ὑποσχόμενος νὰ τὸν βγάνης
σύμπιτο δήμαρχο, ἐνῶ δὲν μπόρεσες νὰ βγάνης τὸν ἑαυτὸ
σου οὔτε ὑποπαρασύμβουλο; Ψεύτη.

Ποιὸς λοιπὸν, ἀναιδέστατε ψεύτη, μπορεῖ νὰ δώσῃ στὰ
χθεσινὰ λόγια πίστι; Δὲν μιλάς, ψεύτη;

Βρὲ γαίδαρε, ἀπὸ ποῦ καὶ πῶς καὶ μὲ πόσα μᾶς ξεφύτρωσες
ὑπερασπιστὴς τῶν χρυσογαδάρων;

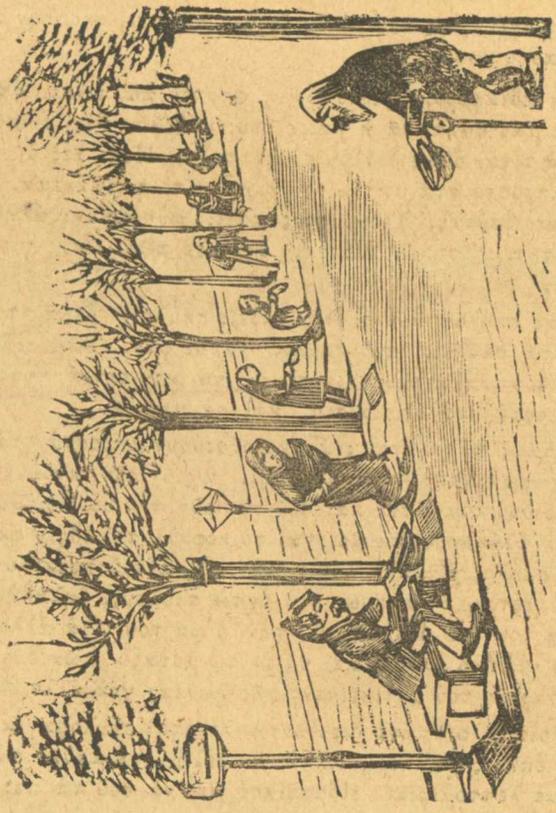
Τί τὸ κινουῦν;

Τί πράμα δηλαδὴ εἶναι κείνο ποῦ πῆρες καὶ σὲ κάνει νὰ
χαλᾶς τὸν κόσμον ἀγκαρίζοντας ὑπὲρ τῶν χρυσογαδάρων; Ἡ
χιλιάδες.

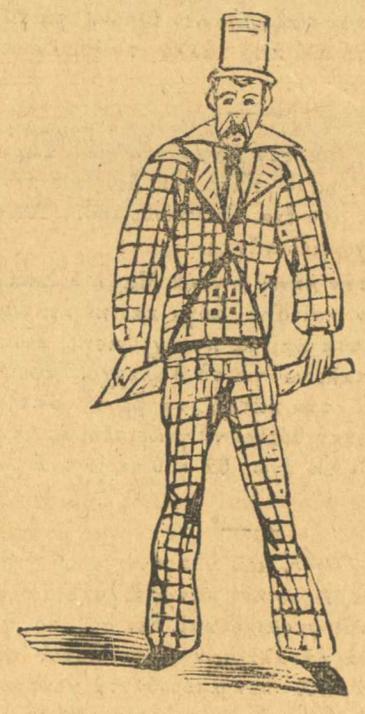
Σῶπα, βούλωσε τὸ βρωμερὸ στόμα σου, ἀναιδέστατε ψεύτη.
Γούτς!

Πάει στὸ παλάτι νὰ τοῦ ὑπογράψουν ρουσφέτια.

Σύνταγμα ζητιάνων στὸς δρόμους τῶν περιπότων.

Αὐτὰ μούμειναν ἀπὸ τοῦ Μελαῖ τὰ κατ'στάριχα.

Τὸ Νααῖδάκι (ἡ συντήρεια μεταίτριον).